26. norāda, ka Turcijai un ES ir līdzīgas energoapgādes problēmas; uzsver *Nabucco* projekta nozīmi ES energoapgādes drošības jomā un tādēļ aicina Turciju uzņemties iniciatīvu, lai ātri īstenotu *Nabucco* starpvaldību nolīgumu; uzsver nepieciešamību noteikt kopīgu ārējo stratēģiju enerģētikas jomā un sākt sarunas par enerģētikas nodaļu, kas pastiprinātu sadarbību enerģētikas jomā; mudina Turciju ratificēt Enerģētikas hartas nolīguma tirdzniecības noteikumu grozījumus un veikt ieguldījumus tās atjaunojamo enerģijas avotu milzīgajā potenciālā;

27. atzīmē to, ka bieži sastopamās vīzu problēmas, ievērojot *GATS* 4. režīmu, būtiski ierobežo Turcijas uzņēmēju un kravas furgonu vadītāju došanos uz ES; uzsver Eiropas Kopienu Tiesas vairākkārtējos nolēmumus šajā jomā un aicina Komisiju nodrošināt, ka dalībvalstis ievēro šīs prasības; tādēļ aicina Komisiju un Padomi pārskatīt vīzu procedūras, lai novērstu šķēršļus tirdzniecībai;

28. pauž nožēlu par to, ka vēl nav pabeigti tiesību akti, ar kuriem nodrošina arodbiedrību tiesību pilnīgu ievērošanu atbilstoši ES standartiem un Starptautiskās Darba organizācijas attiecīgajām konvencijām, jo īpaši attiecībā uz tiesībām organizēt arodbiedrības un piedalīties sarunās par darba koplīguma slēgšanu, kā arī tiesībām streikot;

29. mudina Turciju ārvalstu uzņēmumiem nepiemērot diskriminējošus pasākumus un nenoteikt Turcijas pretendentiem par 15 % labāku cenu publiskā iepirkuma jomā; aicina Turciju noslēgt Pasaules Tirdzniecības organizācijas Nolīgumu par valsts iepirkumu;

30. uzsver, ka viltotas preces, tostarp farmaceitiski līdzekļi un kosmētika, ir viena no ES un Turcijas tirdzniecības attiecību problēmām un padara Turciju mazāk saistošu ārvalstu tiešo ieguldījumu veikšanai; mudina Turciju efektīvi piemērot jaunos intelektuālā īpašuma tiesību aktus, lai padziļinātu tirdzniecības attiecības ar ES; uzsver nepieciešamību, izstrādājot valsts intelektuāla īpašuma kārtību, rast labāku līdzsvaru starp intelektuālā īpašuma tiesībās noteiktajām starptautiski obligātajām prasībām un valsts ekonomiskās attīstības vajadzībām;

31. atzīmē, ka MVU ir 99 % no Turcijas uzņēmumu skaita un tie nodrošina 70 % nodarbinātības iespēju Turcijā; mudina Turciju uzlabot MVU piekļuvi finansējumam; atzinīgi vērtē Turcijas Devīto attīstības plānu, kas vērsts uz pētniecības un attīstības izdevumiem, kas ir ārkārtīgi svarīgi, lai palielinātu MVU konkurētspēju;

32. atzinīgi vērtē referenduma rezultātus, kas liecina par atbalstu konstitucionālajai reformai;

33. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un Turcijas valdībai.

ES tiesību akti par bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu

P7_TA(2010)0325

Eiropas Parlamenta 2010. gada 21. septembra rezolūcija par to, kā tiek īstenoti ES tiesību akti par bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu (2009/2108(INI))

(2012/C 50 E/03)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas paziņojumu ar nosaukumu "Kā apturēt bioloģiskās daudzveidības samazināšanos līdz 2010. gadam un turpmāk — ilgtspējīgi ekosistēmu pakalpojumi cilvēka labklājībai" (COM(2006)0216),

— ņemot vērā Komisijas paziņojumu EK Bioloģiskās daudzveidības rīcības plāna īstenošanas vidusposma novērtējums (COM(2008)0864),

Otrdiena, 2010. gada 21. septembris

— ņemot vērā Komisijas paziņojumu "ES redzējuma un mērķu iespējamības bioloģiskās daudzveidības jomā laikposmam pēc 2010. gada" (COM(2010)0004),

— ņemot vērā Komisijas ziņojumu par biotopu veidu un sugu aizsardzības statusu atbilstīgi Biotopu direktīvas 17. pantam (COM(2009)0358),

— ņemot vērā Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīvu 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību ([1]) (Putnu direktīvu) un Eiropas Parlamenta 2001. gada 17. janvāra rezolūciju ([2]) par to, kā tiek īstenota Padomes 1992. gada 21. maija Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību ([3]) (Dzīvotņu direktīva),

— ņemot vērā Vides padomes 2009. gada 25. jūnija secinājumus par EK bioloģiskās daudzveidības rīcības plāna īstenošanas vidusposma novērtējumu un par dokumentu "Ceļā uz ES stratēģiju par invazīvajām svešzemju sugām",

— ņemot vērā 2010. gada 26. un 27. janvārī Madridē notikušo Padomes neoficiālo sanāksmi, kurā pieņēma tā sauktās *Cibeles* prioritātes un Vides padomes 2010. gada 15. marta secinājumus par bioloģisko daudzveidību pēc 2010. gada, proti, par ES un pasaules redzējumu, mērķiem un starptautiskās piekļuves un pienākumu sloga sadales režīmu,

— ņemot vērā Eiropadomes 2010. gada 25. un 26. marta sanāksmē pieņemtos secinājumus, jo īpaši to 14. punktu,

— ņemot vērā 2007. gada 22. maija rezolūciju par to kā līdz 2010. gadam apturēt bioloģiskās daudzveidības samazināšanos ([4]),

— ņemot vērā Eiropas augstākā līmeņa sanāksmi, kura notika 2001. gadā Gēteborgā un kurā panāca vienošanos par bioloģiskās daudzveidības samazināšanās apturēšanu līdz 2010. gadam saskaņā ar ilgtspējīgas attīstības stratēģiju,

— ņemot vērā pētījumu par ekosistēmu un bioloģiskās daudzveidības ekonomiku (*TEEB*) (http://www.teebweb.org),

— ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Ceļā uz ES stratēģiju par invazīvajām sugām" (COM(2008)0789),

— ņemot vērā ES Zilo grāmatu par integrētu Eiropas Savienības jūrniecības politiku (COM(2007)0575 un SEC(2007)1278) un pašreizējo kopējās zivsaimniecības politikas reformas sagatavošanas darbu,

— ņemot vērā pasākumus, kuru mērķis ir sekmēt dabas aizsardzību un bioloģisko daudzveidību un kuri veido daļu no "KLP veselības pārbaudes", kā arī pašreiz apspriestās iespējas, ko dod KLP reforma,

— ņemot vērā neatkarīgo ekspertu secinājumus pētījumā PE 410 698 ar nosaukumu "Dzīvotņu direktīvas īstenošana, ko veic dalībvalstis", — Politikas departaments C, 2009. g. — par Dzīvotņu direktīvas piemērošanu, jo īpaši to, ka netiek izvērtētas projektu alternatīvu iespējas un to kumulatīvā iedarbība, notiek neatbilstoša teritoriju pārvaldība un ka pēc kompensācijas pasākumu pieņemšanas šie pasākumi netiek pārbaudīti, un, ja šos pasākumus vispār īsteno, tas bieži vien notiek par vēlu;

— ņemot vērā to, ka Apvienoto Nāciju Organizācija 2010. gadu ir pasludinājusi par Bioloģiskās daudzveidības gadu,

— ņemot vērā Konvencijas par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām (*CITES*) Pušu konferences (*CoP 15*) 15. sanāksmi, kas notika Dohā, Katarā, no 2010. gada 13. līdz 25. martam,

— ņemot vērā gaidāmo Pušu konferences piekto sanāksmi, kas vienlaikus būs Kartahenas protokola par bioloģisko drošību Pušu sanāksme (*COP–MOP 5*) un ANO Konvencijas par bioloģisko daudzveidību (*CBD*) Pušu konference (*CoP 10*),

([1]) OV L 103, 25.4.1979., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2006/105/EK (OV L 363, 20.12.2006., 368. lpp.).
([2]) OV C 262, 18.9.2001., 132. lpp.
([3]) OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2006/105/EK.
([4]) OV C 102 E, 24.4.2008., 117. lpp.

— ņemot vērā Eiropas Vides aģentūras ziņojumu Nr. 4/2009 "Virzība uz Eiropas 2010. gada mērķi par bioloģisko daudzveidību", jo īpaši tā pielikumu "*SEBI* 2010. gada bioloģiskās daudzveidības rādītājs",

— ņemot vērā Komisijas vadlīniju dokumentu Norādījumi par *Natura* 2000 tīkla izveidi jūras vidē — Putnu direktīvas un dzīvotņu direktīvas piemērošana (2007. gada maijs),

— ņemot vērā ES stratēģiju 2020. gadam,

— ņemot vērā ANO "Bioloģiskās daudzveidības apskata" trešo izdevumu,

— ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,

— ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Zivsaimniecības komitejas un Lūgumrakstu komitejas atzinumus (A7–0241/2010),

A. tā kā bioloģiskā daudzveidība būtu jāietekmē, pieņemot ES tiesību aktus, kā tas bija Ūdens pamatdirektīvas (2000/60/EK) un Jūras vides stratēģijas pamatdirektīvas (2008/56/EK) gadījumā;

B. tā kā no Komisijas paziņojumiem ir kļuvis skaidrs, ka ES nav sasniegusi noteikto 2010. gada mērķi par bioloģisko daudzveidību;

C. tā kā, veicot "veselības pārbaudi" to sugu un dzīvotņu veidiem, kuras ir aizsargājamas saskaņā ar Dzīvotņu direktīvu, ir konstatēts, ka vairākums sugu un dzīvotņu veidu atrodas nelabvēlīgā saglabātības stāvoklī, to izzušanas ātrums ir satraucoši straujš — saskaņā ar dažām aplēsēm pēdējos 40 gados bioloģiskā daudzveidība ir samazinājusies par 30 %un nekas neliecina, ka mazinās bioloģiskās daudzveidības pārmērīgas izzušanas veicinātāju ietekme; tā kā antropogēnas klimata pārmaiņas, iespējams, apdraud ES interešu lokā nonākušās dzīvotnes un sugas; tā kā zinātnieki uzskata, ka ir daudz nereģistrētu sugu un tādēļ bioloģiskās daudzveidības samazināšanos nav iespējams novērtēt pilnībā;

D. tā kā ES nav spējusi sasniegt 2010. gada mērķi vairāku tādu iemeslu dēļ kā nespēja atpazīt bioloģiskās daudzveidības samazināšanās veicinātājus un rast šīs problēmas risinājumu, tiesību aktu nepilnīga īstenošana, nepietiekama un slikta integrācija nozaru politikas jomās, nepilnīgas zinātniskās atziņas un informācijas trūkums, politiskās gribas trūkums, nepietiekams finansējums un tādu iedarbīgu, mērķtiecīgu papildu instrumentu neesamība, ar kuriem varētu risināt īpašas problēmas, piemēram, jautājumu par invazīvām svešzemju sugām;

E. tā kā bioloģiskā daudzveidība ir pasaules dabas kapitāls, kas ar nodrošināto ekosistēmas pakalpojumu starpniecību tieši un netieši būtiski ietekmē cilvēku eksistenci uz Zemes un cilvēku kopienu labklājību; tā kā bioloģiskajai daudzveidībai ir svarīga loma visas pasaules cīņā pret badu un tā sekmē nodrošinātību ar pārtiku; tā kā bioloģiskās daudzveidības saglabāšana un ilgtspējīga izmantošana ir viens no priekšnoteikumiem, lai mazinātu klimata pārmaiņas un pielāgotos tām;

F. tā kā bioloģiskā daudzveidība ir neaizstājams pīlārs, uz kura pamata ir attīstījusies cilvēce, un tā kā bioloģiskās daudzveidības un tās radītā dabas mantojuma zudums izraisa nelīdzsvarotību un ievērojamus zaudējumus finansiālā un labklājības ziņā, un šo zaudējumu apmērs ir līdzvērtīgs izmaksām, ko rada bezdarbība attiecībā uz klimata pārmaiņām;

G. tā kā ar pētījumu par ekosistēmu un bioloģiskās daudzveidības ekonomiku (*TEEB*) arī apstiprinājies, ka bioloģiskās daudzveidības mazināšanās izraisa ievērojamus zaudējumus finansiālā un labklājības ziņā;

H. tā kā "Eurobarometer" jaunākajā pētījumā norādīts, ka lielākajai daļai ES iedzīvotāju nav skaidrs, ko nozīmē termins "bioloģiskā daudzveidība" un kādas sekas var izraisīt bioloģiskās daudzveidības samazināšanās;

I. tā kā sugu izzušanas dēļ var tikt traucēta barības ķēde, kam ir būtiska nozīme gan citu dzīvnieku un augu sugu izdzīvošanā, gan arī pārtikas ražošanā un lai pielāgotos klimata apstākļu pārmaiņām, nodrošinātu izturību pret ārēju faktoru iedarbību un saglabātu ģenētiskās vērtības,

Otrdiena, 2010. gada 21. septembris

Vispārīgi apsvērumi

1. pauž lielas bažas par to, ka cilvēku darbības rezultātā izraisītā bioloģiskās daudzveidības samazināšanās notiek ļoti ātri, un, ja samazināšanās temps būs tāds pats kā pēdējās desmitgadēs, līdz 2050. gadam daba būs ārkārtīgi noplicināta un neatgriezeniski izpostīta un uzsver, ka ekosistēmu darbība ir priekšnoteikums mūsu eksistencei;

2. uzsver to, ka bioloģiskā daudzveidība ir svarīgs laba vides stāvokļa indikators;

3. apzinās, ka nespēja apturēt bioloģiskās daudzveidības samazināšanos nav pieļaujama ne tikai no ētiskā, bet arī no ekoloģiskā un ekonomiskā viedokļa, jo tā liedz nākamajām paaudzēm izmantot ekosistēmu pakalpojumus un baudīt labklājību, ko nodrošina bagāta, dabiska bioloģiskā daudzveidība; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot bioloģiskās daudzveidības pārvaldību un atbilstību gan iekšējās, gan ārējās attiecībās;

4. turklāt apzinās, ka, lai sekmīgi tiktu galā ar trīskāršām krīzēm, t. i., nodrošinātību ar pārtiku, bioloģiskās daudzveidības samazināšanos un klimata pārmaiņām, ir jābūt saskaņotai pieejai un turpmākai ES bioloģiskās daudzveidības stratēģijai, kas ir pilnībā apvienota ar nabadzības un bada apkarošanas stratēģijām, kā arī ar klimata pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanās stratēģijām;

5. atzīst, ka NVO kā iesaistītajām pusēm uz vietas ir liela nozīme bioloģiskās daudzveidības aizsardzībā saistībā ar līdzdalību lēmumu pieņemšanas procesā un sabiedrības informētības palielināšanā;

6. uzsver, ka aprēķini notiekošajos pētījumos, piemēram, TEEB pētījumā, liecina, ka bioloģiskās daudzveidības samazināšanās dēļ izraisītie labklājības zaudējumi pašlaik ir aptuveni EUR 50 miljardi gadā (nedaudz mazāk par 1 % no IKP) un līdz 2050. gadam sasniegs EUR 14 triljonus vai 7 % no IKP;

7. tomēr piekrīt *TEEB* pētījuma ziņojumā paustajam viedoklim, ka, nosakot bioloģiskās daudzveidības ekonomisko nozīmi, ir metodoloģiski ierobežojumi un ka nebūtu jāaizēno bioloģiskās daudzveidības saglabāšanas ētiskie un paaudžu savstarpīguma aspekti;

8. pauž dziļas bažas par to, ka starptautiskās politiskas darba programmā vispār netiek piešķirta prioritāte bioloģiskās daudzveidības zuduma apturēšanai;

ES un bioloģiskā daudzveidība

9. pauž dziļu nožēlu par to, ka nav sasniegts ES mērķis, par kuru vienojās Eiropas augstākā līmeņa sanāksmē Gēteborgā 2001. gadā, proti, līdz 2010. gadam apturēt bioloģiskās daudzveidības samazināšanos un piekrīt daudzu Eiropas Parlamentam adresēto lūgumrakstu iesniedzēju paustajām bažām;

10. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu "ES redzējuma un mērķu iespējamības bioloģiskās daudzveidības jomā laikposmam pēc 2010. gada";

11. turklāt atzinīgi vērtē Vides padomes 2010. gada 15. marta sanāksmes secinājumus, tostarp jauno pamatmērķi par bioloģiskās daudzveidības samazināšanās un ekosistēmas pakalpojumu pasliktināšanās apturēšanu Eiropas Savienībā līdz 2020. gadam un šo pakalpojumu atjaunošanu, ciktāl tas iespējams, neskarot dabiskās izmaiņas bioloģiskajā daudzveidībā, kā arī Eiropadomes 2010. gada 25. un 26. marta sanāksmē pieņemtos secinājumus, kuros apstiprināta steidzama nepieciešamība mazināt bioloģiskās daudzveidības samazināšanās un ekosistēmu degradācijas tendenču turpināšanos;

12. uzskata, ka bioloģiskās daudzveidības samazināšanās apturēšana nepārprotami ir obligāts uzdevums, kas jāizpilda līdz 2020. gadam;

13. norāda, ka vērtīgas iniciatīvas, kas paredzētas, lai atjaunotu bioloģisko daudzveidību un ekosistēmas pakalpojumus, jau tiek īstenotas, un uzskata, ka šādiem atjaunojošiem pasākumiem jābūt arī daļai no 2020. gada pamatmērķa;

14. uzskata, ka gadījumos, kad trūkst datu, vajadzīgs pamatīgs ietekmes uz vidi un ekonomiku, kā arī sociālās ietekmes novērtējums;

15. ņemot vērā bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu pakalpojumu starptautisko nozīmi un to izšķirīgo lomu pasaulē, lai sasniegtu tādus mērķus kā ilgtspējīga attīstība, nabadzības un bada mazināšana un veselības un cilvēku labklājības uzlabošana, pauž pārliecību, ka nākamā ES stratēģija ļautu arī paātrināt ES starptautiskos centienus novērst bioloģiskās daudzveidības samazināšanos, jo tādi pētījumi kā *TEEB* ir snieguši pietiekamu pierādījumu par to, ka šāda rīcība izmaksu ziņā ir lietderīga un iespējama, un tādējādi efektīvāk sekmēt Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu līdz 2015. gadam;

16. turklāt uzsver, ka politikā, kuras mērķis ir bioloģiskās daudzveidības aizsardzība un uzlabošana, ir nepieciešama kopēja ES politika, lai risinātu problēmu, kas saistīta ar invazīvām svešzemju sugām, un uzsver īpaši ciešo saikni starp transporta koridoriem un svešzemju sugu liela mēroga ieviešanos;

Natura 2000

17. atzīst, ka ar *Natura 2000* saistītu tiesību aktu pareiza un pilnīga īstenošana ir būtiski svarīga, lai sasniegtu ES mērķus bioloģiskās daudzveidības, klimata pārmaiņu un noturīgas attīstības jomā; šajā sakarībā uzskata, ka, īstenojot *Natura* 2000, ir būtiski svarīgi zemes izmantotāju turpmāko sadarbību padarīt vēl ciešāku un kopīgāku; uzsver, ka, īstenojot ar Natura 2000 saistīto pieeju, jau ir gūti daži ievērojami panākumi;

18. aicina Komisiju un dalībvalstis pilnībā īstenot Dzīvotņu direktīvas 6. pantu;

19. neraugoties uz dažās dalībvalstīs sasniegtajiem pozitīvajiem un acīmredzamajiem rezultātiem attiecībā uz vairāku sugu saglabātības stāvokli, joprojām pauž bažas par Natura 2000 tiesību aktu pilnīgu un rūpīgu īstenošanu; prasa dalībvalstīm lielāku uzmanību veltīt Natura 2000 īstenošanai;

20. atzinīgi vērtē to, ka *Natura 2000* tīkls aptver 18 % no ES (sauszemes) teritorijas, un jau sasniegtos panākumus, formulējot saglabāšanas pasākumus vai pārvaldības plānus; pauž satraukumu par dalībvalstu nespēju ievērot direktīvās noteiktos termiņus un tādēļ prasa dalībvalstīm nekavējoties rīkoties, lai panāktu Putnu direktīvas un Dzīvotņu direktīvas pilnīgu īstenošanu;

21. pauž bažas par to, ka nav panākumu, veidojot *Natura* 2000 tīklu jūras vidē, un lūdz Komisijai un dalībvalstīm paātrināt nepieciešamās procedūras;

22. aicina Komisiju pieņemt aizsargājamo jūras teritoriju (*MPA*) tīkla modeli, ar ko būtu iespējams saskaņot vides saglabāšanas pasākumus un ilgtspējīgas zvejas praksi; aicina Komisiju arī regulāri sniegt ziņojumus par to, kā dalībvalstis īsteno Putnu direktīvu un Dzīvotņu direktīvu, jo īpaši par to, kā tiek veidots Natura 2000 tīkls jūras vidē, jo pagaidām mazāk nekā 10 % no visām aizsargājamajām teritorijām ir jūras teritorijas, kā arī sniegt ziņojumus par to, kā dalībvalstis ievēro ziņošanas un uzraudzības saistības;

23. norāda, ka ES tiesību aktos bioloģiskās daudzveidības jomā jūras sugas un biotopi ir mazāk aizsargāti nekā sauszemes sugas un biotopi, un tādēļ aicina Komisiju novērtēt nepilnības tiesību aktos un to ieviešanā un izveidot aizsargājamās jūras teritorijas, kurās attiecībā uz saimnieciskām darbībām, tostarp zveju, piemērotu pastiprinātu, uz ekosistēmas principu pamatotu pārvaldību;

24. turklāt norāda, ka dažādas konvencijas piemēram, Konvencija par jūras vides aizsardzību Atlantijas okeāna Ziemeļaustrumu daļā (*OSPAR*), Konvencija par Baltijas jūras reģiona jūras vides aizsardzību (*HELCOM*) un Vidusjūras piesārņojuma aizsardzības konvencija (Barselonas konvencija) nodrošina jūras ekosistēmu aizsardzības nozīmīgu pamatu attiecībā uz ES reģionālajām jūrām;

25. uzskata, ka ir jāļauj dalībvalstīm uzņemties iniciatīvu jūras bioloģiskās daudzveidības aizsargāšanā un veikt pasākumus papildus tiem, kas paredzēti ES tiesību aktos;

Otrdiena, 2010. gada 21. septembris

26. atgādina, ka, lai izveidotu saskaņotu Natura 2000 tīklu, ir jāsaglabā tās ainavas iezīmes, kurām ir liela nozīme savvaļas augu un dzīvnieku eksistencē; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis aktīvi iesaistīties aizsargāto sauszemes vai jūras teritoriju, kā arī lauksaimniecības zemju ar lielu dabas vērtību savienojamības saglabāšanā un pilnveidošanā;

27. atbalsta Eiropas Vides aģentūras secinājumus, ka "ar ES Dzīvotņu direktīvu aizsargāto sugu un dzīvotņu saglabātības stāvoklis rada bažas" un ka "nevajadzētu veltīt visu uzmanību tikai bioloģiskās daudzveidības salu saglabāšanai, zaudējot dabu citviet", jo tie atbilst viedoklim, ko Eiropas Savienības pilsoņi bieži vien pauž Eiropas Parlamentam sūtītajos lūgumrakstos;

28. atgādina Komisijai un dalībvalstīm, ka Jūras stratēģijas direktīva attiecas ne tikai uz Natura 2000 iekļautajām aizsargājamajām jūras teritorijām, un tādēļ pieprasa, lai dalībvalstis un Komisija ņemtu vērā visas aizsargājamās jūras teritorijas, tostarp arī tās, kas par tādām atzītas reģionālajās jūras konvencijās, un radītu saiknes starp šīm teritorijām ar mērķi radīt saskaņotu un visaptverošu tīklu;

29. ņem vērā nešaubīgi neizbēgamu subsidiaritātes principa ietveršanu ES vides tiesību aktos, bet pauž bažas par to, ka dalībvalstis, īstenojot minētos tiesību aktus, var ļaunprātīgi izmantot šo elastības pakāpi; pauž nožēlu par to, ka starp dalībvalstīm ir vairākas pārsteidzošas atšķirības, piemēram, saistībā ar *Natura 2000* teritoriju "ārējo ietekmi", dažu "pašreizējo darbību" grupālo atbrīvojumu vai piesardzības principa piemērošanu; šādu ārkārtīgi lielu atšķirību gadījumā prasa izpētīt, vai attiecīgās dalībvalstis nepiemēro noteikumus tā, ka tie kavē efektīvi sasniegt noteiktos mērķus bioloģiskās daudzveidības jomā;

30. ņemot vērā šīs dalībvalstu atšķirības, aicina Komisiju nepieciešamības gadījumā sniegt precīzāku direktīvu skaidrojumu vai norādījumus, ideālā variantā šo skaidrojumu vai norādījumus pamatojot un/vai ilustrējot ar paraugprakses piemēriem;

31. uzsver, ka piesardzības principu tajos jautājumos par dabu, kas saistīti ar bioloģisko daudzveidību, ir svarīgi īstenot saskaņā ar Tiesas nolēmumiem;

32. mudina dalībvalstis nodrošināt, lai ietekmes uz vidi novērtējumi un stratēģiskie vides novērtējumi saistībā ar bioloģisko daudzveidību būtu pietiekami kvalitatīvi, lai panāktu ar *Natura* 2000 saistīto tiesību aktu pareizu īstenošanu;

33. prasa stiprināt direktīvu par ietekmes uz vidi novērtējumu un daudz stingrāk interpretēt tās mērķus tā, lai nebūtu nekādu zaudējumu un, ja iespējams, lai bioloģiskā daudzveidība no tā gūtu labumu, un ieviest īpašas prasības nepārtraukti uzraudzīt projektu ietekmi uz bioloģisko daudzveidību un risku mazinošu pasākumu efektivitāti, paredzot attiecīgus noteikumus par piekļuvi šai informācijai un par to īstenošanu;

34. uzskata, ka labāka pārrobežu sadarbība varētu būtiski veicināt Natura 2000 mērķu sasniegšanu;

35. turklāt pauž bažas par pārrobežu sadarbības neesamību, kas var novest pie tā, ka jautājumu par divām vienādām teritorijām risina atšķirīgi, un uzsver tādu pašreizējo instrumentu izmantošanas lietderību kā Eiropas teritoriālās sadarbības grupa (ETSG), kas ir juridisks instruments;

36. prasa, lai Komisija gaidāmajā bioloģiskās daudzveidības stratēģijā un Natura 2000 kontekstā vairāk pievērstos ekosistēmu pakalpojumiem, vienlaikus īstenojot un pastiprinot centienus panākt labvēlīgu saglabātības statusu sugām un to dzīvotnēm;

Integrācija citās politikas jomās

37. pauž pārliecību, ka Natura 2000 sauszemes un jūras teritoriju tīkls nav vienīgais ES instruments bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai, tomēr, lai ES bioloģiskās daudzveidības politika būtu sekmīga, ir nepieciešama integrētāka pieeja;

38. tādēļ aicina Komisiju nodrošināt, lai bioloģiskā daudzveidība citās ES politikas jomās, piemēram, lauksaimniecībā, mežsaimniecībā, zivsaimniecībā, reģionālajā politikā un kohēzijā, enerģētikā, rūpniecībā, transportā, tūrismā, attīstības sadarbībā, pētniecībā un jaunradē, turpmāk tiktu ietverta, ievērojot savstarpējo izdevīgumu, un veicināt nozaru un budžeta politikas saskaņotību Eiropas Savienībā; uzsver pašreizējās lieliskās iespējas, ko nodrošina jo īpaši kopējā lauksaimniecības politika, reģionālā politika un kopējā zivsaimniecības politika, lai bioloģiskajai daudzveidībai piešķirtu lielāku prioritāti;

39. akcentē ūdens apsaimniekošanas saistību ar bioloģisko daudzveidību, jo tā ir noteicošais dzīvības un ilgtspējīgas attīstības atbalsta elements;

40. uzskata, ka lauksaimniekiem ir būtiska nozīme ES mērķa sasniegšanā bioloģiskās daudzveidības jomā; norāda, ka 1992. gadā tika sākta iniciatīva integrēt bioloģiskās daudzveidības aizsardzību kopējā lauksaimniecības politikā (KLP) un ka vēlākā 2003. gada reforma ieviesa tādus pasākumus kā savstarpējā atbilstība, vienreizējs saimniecības maksājums (atsaiste) un lauku attīstība, kam bija labvēlīga ietekme uz bioloģisko daudzveidību;

41. tomēr pauž bažas par ES lauksaimnieku spēju turpināt kvalitatīvu, konkurētspējīgu pārtikas produktu ražošanu; uzskata, ka KLP reformai būtu atbilstīgi jāatlīdzina ES lauksaimniekiem par viņu centieniem sasniegt ES mērķi bioloģiskās daudzveidības jomā;

42. norāda, ka zemes un mežu platību saimnieciska izmantošana Eiropā būtiski veicinājusi bioloģisko un biotopu daudzveidību, kā arī tradicionālo ainavu daudzveidību, kas mūsdienas tiek uzskatītas par aizsargāšanas vērtām; tālab uzsver, ka, vienīgi saimnieciski izmantojot zemes un mežu platības, ir iespējams ilgstoši nodrošināt tradicionālo ainavu saglabāšanu un bioloģiskās daudzveidības noturīgumu ES;

43. atzinīgi vērtē iepriekšējos centienus integrēt vides aspektus kā neatņemamu daļu kopējā lauksaimniecības politikā (KLP), piemēram, ieviest agrovides pasākumus un labus lauksaimniecības un vides nosacījumus**;** aicina Komisiju, strādājot, lai panāktu noturīgu lauksaimniecību, izmantot KLP reformu kā iespēju šīs ievirzes uzlabošanas turpināšanai, tādējādi panākot, ka pozitīva ietekme uz dabu ir pamatprincips, piemēram, ieviešot ekopakalpojumu kompensācijas mehānismu vai sabiedrisko preču sniegšanu, tostarp ilgtspējīgu lauksaimniecību ekoloģiskajā ziņā problemātiskajās teritorijās, tādās kā Natura 2000 teritorijās, tā, lai nodrošinātu, ka turpmāk tiek finansēti noturīgi lauksaimniecības veidi, ka paraugprakses gadījumos lauksaimnieki par to saņemtu atbilstīgu atlīdzību un tā tiktu sekmēta, un lai lauksaimnieki nenonāktu ne finansiāli, ne citādi neizdevīgā stāvoklī, tādējādi radot saimniecībām apstākļus, kas nākotnē ļauj turpināt dot ieguldījumu bioloģiskajā daudzveidībā;

44. aicina Komisiju pievērst lielāku uzmanību tam, lai nodrošinātu atbilstību visām Eiropas regulām un direktīvām, kuras jo īpaši attiecas uz bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu;

45. uzskata, ka ES lauksaimniecības politikā ir pieņēmusi noteikumus, strikti ievērojot atbilstību, lai saglabātu bioloģisko daudzveidību, bet pauž nožēlu par to, ka bieži vien šos noteikumus neīsteno un neuzrauga visā ES;

46. apzinās, ka zemes izmantošanas politika ir vēl viens būtisks dabas aizsardzības elements, un prasa Komisijai un dalībvalstīm turpināt uzlabot bioloģiskās daudzveidības kritēriju ietveršanu lēmumu pieņemšanas procesos vietējā un reģionu līmenī jautājumos par zemes izmantošanu un teritoriālās plānošanas politiku, tostarp reģionu un kohēzijas politikā;

47. uzsver, ka zemes platību apsaimniekošana un bioloģiskā daudzveidība nav pretstati un ka integrēta apsaimniekošana nodrošina dzīves telpu bioloģiskajai daudzveidībai;

48. uzsver, ka ir svarīgi apturēt un atjaunot kultivētu augu sugu un šķirņu daudzveidības samazināšanos, kas izraisa tāda ģenētiskā pamata eroziju, no kura ir atkarīga cilvēku un dzīvnieku uzturs; uzsver nepieciešamību veicināt tradicionālās lauksaimniecībā izmantojamās šķirnes, kas raksturīgas noteiktiem reģioniem;

Otrdiena, 2010. gada 21. septembris

49. ņemot vērā lauksaimniecības un lauksaimniecības dzīvnieku ģenētiskās daudzveidības ekonomisko, sociālo un vides vērtību, prasa Komisijai noteikt īpašus, prioritārus mērķus, lai apturētu ģenētiskās daudzveidības un vietējo sugu samazināšanos; turklāt aicina pieņemt jēdziena "vietēja šķirne" un "sveša šķirne" definīciju un šādu šķirņu aizsardzības pasākumus;

50. uzskata, ka, izmantojot tiešos platību papildu maksājumus no ES budžeta, KLP būtu jāatlīdzina tiem lauksaimniekiem, kuri sniedz papildu ekosistēmu pakalpojumus, kas palīdz saglabāt bioloģisko daudzveidību; atkārtoto prasību par savstarpējās atbilstības "prēmiju sistēmu", ar kuru saskaņā lauksaimniekiem piešķir punktus par darbībām, kas sekmē bioloģisko daudzveidību un kas īstenotas papildus saistībām, ko nosaka laba agrovides savstarpējā atbilstība;

51. konstatē, ka attiecībā uz tiesību aktiem vides jomā panākti daudzi pozitīvi sasniegumi, piemēram, integrētās augu aizsardzības ieviešana un jaunie ES tiesību akti attiecībā uz pesticīdiem, kas nodrošina īpašu fitosanitāro aizsardzību, mērķtiecīgi iedarbojoties uz kaitīgiem organismiem un vienlaicīgi sargājot derīgos organismus;

52. atzinīgi vērtē pašreiz notiekošo kopējās zivsaimniecības politikas reformas sagatavošanu un aicina Komisiju nākamajos likumdošanas priekšlikumos iekļaut bioloģiskās daudzveidības kritērijus; turklāt uzstāj, ka saskaņā ar Komisija paziņojumā (COM(2009)0162) par ilgtspējīgas nākotnes veidošanu akvakultūrai paustajiem ierosinājumiem un ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūlija rezolūcijā pausto nostāju, būtu jāizstrādā ilgtspējīgi akvakultūras modeļi, kas, iespējams, būtu alternatīva iespēja zivsaimniecības vietā;

53. apgalvo, ka galvenie jūras vides bioloģiskās daudzveidības mērķu sasniegšanas instrumenti papildus Dzīvotņu un Savvaļas putnu direktīvai ir Ūdens pamatdirektīva attiecībā uz piekrastes ūdeņiem un Jūras stratēģijas pamatdirektīva attiecībā uz visu jūras vidi;

54. uzskata, ka vienam no galvenajiem KZP mērķiem ir jābūt zivju izmetumu samazināšanai, un aicina Komisiju noteikt šādu izmetumu cēloņus un izstrādāt katrai zivsaimniecībai specifiskus risinājumus, īpaši ieviešot daudzu sugu kopējas vai biomasas kvotas, izmantojot tādus pasākumus kā zvejas rīku diferencēšana, piemēram, kvadrātveida acu tīklu vispārēja izmantošana, un zivju krājumu teritoriāla apsaimniekošana;

55. uzskata, ka par zivsaimniecības vadību ir atbildīgas reģionālās zivsaimniecības pārvaldības organizācijas (RFMO), kurām ir arī jānodrošina atbildīga tāljūras zveja; tāpēc uzskata, ka ir svarīgi pastiprināt to pilnvaras jo īpaši saistībā ar kontroli un preventīvām sankcijām un ka pirmām kārtām reģionālajām zivsaimniecības pārvaldības organizācijām vajadzētu veikt noteiktu komerciālas nozīmes jūras sugu krājumu apsaimniekošanu un pieprasīt nozvejas apliecību izmantošanu;

56. uzsver, ka ir nepieciešama turpmāka rīcība integrētas piekrastes zonas apsaimniekošanas (IPZA) un jūras teritoriālās plānošanas jomā, jo tās varētu būt ekosistēmas līdzdalības pieejas svarīgi elementi, nodrošinot jūras un piejūras resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu apsaimniekošanu, ievērojot dabas procesus un ekosistēmu ekoloģisko kapacitāti;

57. ņemot vērā ūdens bioloģiskās daudzveidības ievērojamo samazināšanos un saldūdens ekosistēmu stāvokļa pasliktināšanos, uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt Ūdens pamatdirektīvas pilnīgu īstenošanu, kā arī uzsver nepieciešamību, plānojot upju baseinu apsaimniekošanu, risināt jautājumu par bioloģiskās daudzveidības samazināšanos;

58. prasa, lai dalībvalstis izstrādātu katra savu mežsaimniecības politiku tā, lai tajā pilnībā tiktu ņemta vērā mežu nozīme, proti, tas, ka meži ir bioloģiskās daudzveidības saglabātāji, saglabā un veido augsni, piesaista oglekli un tiem piemīt gaisu attīrošas īpašības, turklāt iedzīvotājiem tajos ir iespēja atpūsties;

59. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu par atmežošanas un meža degradācijas radīto problēmu risinājumiem cīņai ar klimata pārmaiņām un bioloģiskās daudzveidības izzušanu (COM(2008)0645, galīgais), kurā pausta prasība vēlākais līdz 2030. gadam apturēt mežu platību samazināšanos pasaulē;

60. norāda, ka, pieaugot pieprasījumam pēc biodegvielas, palielinās spiediens pēc šīs degvielas ražošanas un tas apdraud bioloģisko daudzveidību galvenokārt jaunattīstības valstīs, jo notiek dzīvotņu un ekosistēmu, tostarp arī mitrāju un mežu, pasliktināšanās un pārveide;

61. uzsver, ka proporcionāli samilzušajām vajadzībām un problēmām, kas saistītas gan ar bioloģiskās daudzveidības samazināšanos, gan ar klimata pārmaiņām, astotajā pamatprogrammā jāpalielina budžets vides un bioloģiskās daudzveidības izpētei;

62. norāda, ka Padome 2009. gada 21. oktobra secinājumu 8. punktā aicina Komisiju steidzami pa nozarēm pārskatīt subsīdijas, kas negatīvi ietekmē vidi; aicina Komisiju nekavējoties rīkoties, ņemot vērā šos secinājumus, lai nepieļautu tādu subsīdiju ietveršanu darbības plānos, kurām ir negatīva ietekme uz bioloģisko daudzveidību Eiropā;

63. aicina Komisiju un dalībvalstis izmantot septītās vides rīcības programmas izstrādes sagatavošanas posmu, lai turpinātu un veicinātu debates un īpašus pasākumus bioloģiskās daudzveidības jomā ES;

Bioloģiskā daudzveidība un klimata pārmaiņas

64. uzsver, ka bioloģiskajai daudzveidībai un elastīgām ekosistēmām ir liela nozīme, lai mazinātu klimata pārmaiņas un pielāgotos tām, ņemot vērā to, ka sauszemes un jūras ekosistēmas pašreiz absorbē aptuveni pusi no CO_2 antropogēnās emisijas apjoma;

65. atzinīgi vērtē atbalsta palielināšanu pasākumiem, kuri paredzēti, lai mazinātu klimata pārmaiņu ietekmi un no kuriem labumu var gūt arī bioloģiskā daudzveidība, tomēr tiem nevajadzētu negatīvi ietekmēt bioloģiskajai daudzveidībai piešķirto finansējumu;

66. aicina Komisiju nodrošināt, lai klimata pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanās kontekstā īstenotās darbības negatīvi neietekmētu jūras un sauszemes bioloģisko daudzveidību;

67. uzskata, ka augsnei ir būtiska nozīme ES mērķa sasniegšanā bioloģiskās daudzveidības jomā; atzīst, ka augsnes degradācijas iemesli sākotnēji ir vietēji un reģionāli un tāda ir arī augsnes degradācijas ietekme, un atzīst, ka konsekventi jāievēro subsidiaritātes princips; aicina dalībvalstis pildīt saistības par augsnes kvalitātes nodrošināšanu un tās uzturēšanu labā stāvoklī un mudina dalībvalstis, kuras nav pieņēmušas augsnes aizsardzības tiesību aktus, pildīt savus pienākumus;

Bioloģiskās daudzveidības ekonomiskā vērtība

68. uzsver zivsaimniecības būtisko nozīmi no ekonomikas un sociālā viedokļa piekrastes teritoriju attīstībā un no ekoloģijas viedokļa — jūras ekosistēmu saglabāšanā; uzskata, ka KZP ir nevis jāliek šķērsli, bet gan jāveicina tas, ka dalībvalstis ievēro tiesību aktus bioloģiskās daudzveidības jomā, jo īpaši attiecībā uz to, ka Natura 2000 iekļautajās jūras teritorijās tiek ieviesti atbilstīgi aizsardzības pasākumi;

69. atzīst ievērojamo darbavietu potenciālu, kas saistīts ar ilgtspējīgas ekonomikas un videi nekaitīgas infrastruktūras attīstību, turklāt tas nozīmē, ka būtu nepieciešams vietējais darbaspēks, lai īstenotu šīs darbības (jo tās nevar veikt trešās valstīs), tādējādi būtiski sekmējot ES 2020. gada stratēģijas īstenošanu;

70. turklāt pauž stingru pārliecību par to, ka tādi aspekti kā resursu efektivitāte, ilgtspējīgas ekonomikas attīstība un dabas saglabāšana var cits citu papildināt un ka tam tā būtu jānotiek; vērš īpašu uzmanību uz ekotūrisma un agrotūrisma attīstību, jo atpūta un dabas saglabāšana ir savstarpēji papildinošas darbības;

71. uzsver bioloģiskās daudzveidības saglabāšanas nozīmi, īstenojot ES stratēģiju 2020. gadam, ne tikai tādēļ, ka tai piemīt iespējas radīt nodarbinātību, bet arī ieguldījuma dēļ, ko tā nodrošina resursu efektīvai un ilgtspējīgai izmantošanai; atzīst, ka arvien pieaugošais materiālu ražošanas, tirdzniecības un patēriņa līmenis ir nozīmīgs virzītājspēks, kas ietekmē bioloģiskās daudzveidības samazināšanos, un tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis pieņemt pasākumus, kas veicina un attīsta resursu efektīva izmantojuma un ilgtspējīga patēriņa un ražošanas (IPR) politikas;

Otrdiena, 2010. gada 21. septembris

Finansējums

72. ņem vērā Komisijas 2004. gadā veiktos aprēķinus, ka ar *Natura* 2000 tīkla pārvaldību saistītās gada izmaksas ir EUR 6,1 miljards; tomēr norāda, ka saskaņā ar TEEB ziņojumu peļņa, ko gūst no ieguldījumiem bioloģiskās daudzveidības saglabāšanā, ir vismaz simtkārt lielāka;

73. tomēr pauž nožēlu par to, ka Eiropas Komisija no savas puses nav piešķīrusi papildfinansējumu *Natura* 2000 direktīvu īstenošanai un ka nav pieejams līdzekļu sadales uzskaitījums par to, kādas izmaksas bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai ES gadā rodas, un pieprasa, lai dalībvalstis un Komisija sadarbotos, nodrošinot patiesas ainas iegūšanu šajā sakarībā;

74. uzskata, ka Komisijai jo īpaši finansējuma kontekstā jāuzņemas lielāka atbildība par dabas vērtību saglabāšanu Natura 2000 tīklā;

75. atzinīgi vērtē LIFE+ paredzēto izdevumu palielinājumu (2011. gada budžeta projektā norādīts palielinājums par 8 %), tomēr uzsver, ka ES budžetā šis instruments veido pavisam niecīgu daļu (0,2 %); turklāt norāda, ka, izbeidzoties Kopienas finansējumam, ES finansētie saglabāšanas pasākumi ne vienmēr tiek turpināti; aicina Komisiju vairāk uzmanības pievērst dažādiem apstākļiem, kas saistīti ar projektu ilgtspēju, un ieviest projektu sistemātisku uzraudzību pēc tam, kad veikts pēdējais maksājums;

76. apzinās, ka papildu finansējums bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai ir pieejams, izmantojot citus instrumentus, piemēram, struktūrfondus un Lauku attīstības fondu, tomēr pauž nožēlu par to, ka vairākums dalībvalstu šo iespēju izmanto ļoti ierobežotā mērā; atgādina, ka lielāko daļu līdzekļu, lai finansētu bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu, pašlaik nodrošina ELFLA;

77. neapsteidzot turpmākās apspriedes un lēmumus par jauno daudzgadu finanšu shēmu (no 2014. gada) un pašreizējās finanšu shēmas (2007.–2013. gadam) starpposma pārskatu, sagaida, ka budžeta ierobežojumu dēļ vairāk nekā līdz šim būs nepieciešams panākt augstu pievienoto vērtību Eiropas izdevumiem, tostarp ar bioloģisko daudzveidību saistītiem izdevumiem, un to efektīvāku izlietojumu;

78. tādēļ uzsver, ka ir jāgūst lielāks priekšstats par to izdevumu izlietojuma efektivitāti, kas saistīti ar bioloģisko daudzveidību, un aicina Komisiju sniegt paraugprakses piemērus attiecībā uz efektivitāti un pievienoto vērtību;

79. atzinīgi vērtē IUCN ieteikumu 0,3 % no IKP izlietot valsts pasākumiem, kas paredzēti bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai;

80. ar bažām atzīmē, ka vairākās dalībvalstīs to projektu skaits, kurus katru gadu finansē saskaņā ar LIFE+ programmu, ir mazāks nekā to paredz šādiem projektiem paredzētais līdzekļu piešķīrums; aicina Komisiju izvērtēt nepilnīgas īstenošanas iemeslus un vajadzības gadījumā ierosināt izmaiņas programmu reglamentējošajos noteikumos, jo īpaši attiecībā uz līdzfinansēšanas līmeni;

81. pauž pārliecību par to, ka ar valsts līdzekļiem vien nepietiks, lai sasniegtu ES pamatmērķi, un uzsver arī korporatīvās atbildības nozīmi, pievēršoties jautājumam par bioloģisko daudzveidību; aicina Komisiju pievērst uzmanību politikas īstenošanas līdzekļiem, kas gan valsts, gan privātajā sektorā veicina pozitīvus ieguldījumus bioloģiskās daudzveidības saglabāšanā un nepieļauj tādus ieguldījumus, kas negatīvi ietekmē bioloģisko daudzveidību; šajā sakarībā atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir izveidojusi uzņēmējdarbības un bioloģiskās daudzveidības platformu, lai bioloģisko daudzveidības jautājuma risināšanā iesaistītu privātā sektora pārstāvjus;

82. iesaka noteikumos par atbilstību finansējuma saņemšanai paredzēt lielāku elastības pakāpi, lai iedrošinātu visus attiecīgos dalībniekus pieteikties ar bioloģiskās daudzveidības veicināšanu saistīto projektu finansējuma saņemšanai;

83. uzsver, ka, nosakot ražojumu galīgo cenu tirgū, jāņem vērā ārējās izmaksas, riski un ietekme, piemēram, tradicionālās ainavas saglabāšana, kaitējums bioloģiskajai daudzveidībai vai ar bioloģiskās daudzveidības veicināšanu saistītās izmaksas; norāda, ka ilgtermiņā tas ir uzņēmumu interesēs, ja tie arī nākotnē vēlas izmantot dabas resursus; mudina Eiropas Komisiju pēc iespējas ātrāk un ne vēlāk kā 2010. gada laikā nākt klajā ar paziņojumu par Natura 2000 turpmāko finansēšanu, lai šo aspektu varētu izskatīt kopā ar jauno bioloģiskās daudzveidības stratēģiju laikposmā līdz 2020. gadam;

Informācijas un zināšanu pamatapjoms

84. uzsver integrētu vides pārskatu nozīmi saiknes analizēšanā starp vidi un ekonomiku Eiropas, valsts un reģionālā līmenī, lai novērtētu ražošanas un patēriņa modeļu ietekmi uz dabas resursiem, un aicina dalībvalstis regulāri sniegt Eiropas Kopienu Statistikas birojam un Eiropas Vides aģentūrai nepieciešamos datus;

85. norāda, ka pētniecībai un attīstībai ir būtiska nozīme pašreizējo zināšanu trūkumu novēršanā un regulāru tendenču uzraudzības nodrošināšanā bioloģiskās daudzveidības jomā, kā arī tādu politikas rīku izstrādē, ar kuriem apturēt bioloģiskās daudzveidības samazināšanos;

86. atzinīgi vērtē Komisijas apvienoto ziņojumu par 2001.–2006. gadu, kurā ir novērtēts aizsargāto dzīvotņu un sugu saglabātības stāvoklis ES un dalībvalstu panākumi, īstenojot Natura 2000 tiesību aktus, tomēr pauž nožēlu par tādu gadījumu daudzo skaitu, kad saglabātības stāvoklis raksturots kā "nezināms"; aicina dalībvalstis uzlabot ziņojumus, bet EVA un Komisiju — panākt datu lielāku ticamību un salīdzināmību turpmākajos ziņojumos;

87. uzsver, ka ir jāizstrādā konkrēta vērtēšanas pamatsistēma un, balstoties uz to, Komisijai ir jāvērtē mērķu vai apakšmērķu īstenošanas progress; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Eiropas Vides aģentūras darbu Bioloģiskās daudzveidības informācijas sistēmas (BISE) jomā un bioloģiskās daudzveidības būtiskāko faktu apkopojumu, nodrošinot attiecīgas iespējas, kas ļaus uzlabot un pielāgot politikas veidošanu bioloģiskās daudzveidības jomā un sekmēs to, lai Komisija izstrādātu stratēģisko plānu; uzsver, ka drīzāk būtu jāizmanto pašreizējie dati, nevis jāuzstāj uz jaunu datu vākšanu;

88. ņemot vērā sabiedrības pašreizējo zināšanu trūkumu par bioloģiskās daudzveidības nozīmi, atzinīgi vērtē Komisijas rīkotās informācijas kampaņas un aicina dalībvalstis censties vēl vairāk, lai noturīgi palielinātu sabiedrības informētību un apmainītos ar paraugpraksi;

Starptautiski aspekti

89. pauž bažas par nespēju īstenot 2002. gadā notikušajā pasaules valstu augstākā līmeņa sanāksmē par ilgtspējīgu attīstību noteikto starptautisko mērķi par bioloģiskās daudzveidības samazināšanās tempa apturēšanu līdz 2010. gadam vai pat tuvoties šā mērķa sasniegšana, kā arī par to, ka, nepārtraukti samazinoties bioloģiskajai daudzveidībai un pasliktinoties ekosistēmām, būs grūtāk sasniegt Tūkstošgades attīstības mērķus (TAM) un mērķi līdz 2015. gadam samazināt nabadzību un badu un uzlabot cilvēku veselību un labklājību aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt bioloģiskās daudzveidības ietveršanu tādos pasaules procesos kā Tūkstošgades attīstības mērķi;

90. atzinīgi vērtē Konvencijas par bioloģisko daudzveidību Pušu konferenci, kas notiks 2010. gada oktobrī Nagojā, un prasa, lai ES nosūtītu uz šo konferenci daudzskaitlīgu, labi sagatavotu un koordinētu delegāciju; uzsver, ka ir jānosaka stingra, saskaņota un konceptuāla ES nostāja; tomēr pauž bažas par to, ka konferencē piedalīsies tikai vides ministri, jo, lai tādā visai pasaulei svarīgā jautājumā kā bioloģiskās daudzveidības nodrošināšana panāktu progresu, ir nepieciešama starpnozaru pieeja;

91. prasa, lai Komisija atbalstītu saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Vides programmu veidoto starpvaldību platformu politikām bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu pakalpojumu zinātnes jomā un sniegt palīdzību šīs platformas izveidē;

92. atbalsta Francijas prezidentūras vadītajā 2008. gada jūlija sanāksmē pausto domu par *Natura* 2000 līdzīgu tīklu izveidi ES aizjūras zemēs un teritorijās un attālākajos reģionos, kur atrodas noteiktas vietas ar planētas visbagātāko bioloģisko daudzveidību, un uzsver nepieciešamību atbalstīt šādu tīklu izveidi, izmantojot tādus ES politikas instrumentus kā attīstības politika;

93. norāda, ka atmežošanas dēļ CO_2 emisijas apjoms ir lielāks nekā emisijas apjoms, ko veido visa transporta nozare, un ka mežu saglabāšana ir viens no bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu pakalpojumu saglabāšanas pamatelementiem pasaulē;

Otrdiena, 2010. gada 21. septembris

94. mudina Komisiju un dalībvalstis efektīvi saskaņot vides noturīguma aspektu attiecībās ar trešām valstīm, vienlaikus ievērojot sociālās tiesības un garantijas saistībā ar vietējo kopienu un pirmiedzīvotāju aizsardzību un līdzdalību lēmumu pieņemšanas procesos, īpašu uzmanību pievēršot zemes izmantojumam un mežu aizsardzībai un turpināt tā dēvēto "zaļo diplomātiju"; aicina dalībvalstis un Komisiju nodrošināt, lai "no divpadsmit punktiem sastāvošajā ES rīcības plānā Tūkstošgades attīstības mērķu atbalstam" tiktu atzīts, ka attīstības sadarbībā un ārējās darbībās ir obligāti nepieciešams ietvert vides ilgtspēju, un lai tajā tiktu paredzēta mērķtiecīga finansiāla līdzdalība bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu pakalpojumu atbalstam;

95. uzsver, ka ir nepieciešamas novatoriskas finanšu sistēmas, lai veicinātu bioloģiskās daudzveidības (ekonomiskās) vērtības atzīšanu; mudina dalībvalstis un Komisiju iesaistīties globālā diskusijā par nepieciešamību pēc novatoriskām sistēmām maksājumiem par ekosistēmu pakalpojumiem un ar tām saistītiem iespējamiem nosacījumiem;

96. uzstāj, ka tirdzniecībai paredzēto produktu noturīgums ir būtisks starptautisko tirdzniecības līgumu elements; šajā sakarībā uzsver, ka jebkurā turpmākajā PTO nolīgumā jāietver ar tirdzniecību nesaistīti apsvērumi, tostarp apsvērumi par ražošanas paņēmieniem un bioloģiskās daudzveidības respektēšanu;

97. pauž ārkārtīgu nožēlu par CITES konferences neapmierinošo iznākumu, jo netika īstenoti ES pilnvaru galvenie elementi, proti, jūras sugu aizsardzība no lielas komerciālas ieinteresētības;

98. stingri pieprasa, lai Komisija un dalībvalstis uzlabotu iekšējās lēmumu pieņemšanas procedūras ātrumu un efektivitāti, veltītu vairāk resursu un laika diplomātiskajām attiecībām ar trešām valstīm un stiprinātu konvenciju iespējas un sinerģijas; ņemot vērā, ka daudzas Natura 2000 teritorijas tieši vai netieši ietekmē piesārņojums un ka dabai nodarīto kaitējumu cēloņi meklējami arī ārpus Eiropas, ir jāuzsver nepieciešamība Eiropas vides aizsardzības normas iekļaut arī partnerattiecību nolīgumos ar kaimiņvalstīm;

*

* *

99. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Komisijas paziņojums "Kopienas pieeja dabas un cilvēka izraisīto katastrofu novēršanai"

P7_TA(2010)0326

Eiropas Parlamenta 2010. gada 21. septembra rezolūcija par Komisijas paziņojumu "Kopienas pieeja dabas un cilvēka izraisīto katastrofu novēršanai" (2009/2151(INI))

(2012/C 50 E/04)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas 2009. gada 23. februāra paziņojumu "Kopienas pieeja dabas un cilvēka izraisīto katastrofu novēršanai" [1] un attiecīgo ietekmes novērtējumu [2], kā arī Komisijas 2007. gada 14. decembra darba dokumentu par Eiropas agrīnās brīdināšanas sistēmu pilnveidošanu [3],

[1] COM(2009)0082.
[2] SEC(2009)0202.
[3] SEC(2007)1721.